

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10248/2022
08.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., Република ..., ГГ из ..., ДД и ЂЂ, обојице из ... и ЕЕ из ..., које заступа Живота Стојановић адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Стара Планина“ из Књажевца, кога заступа Жељко Ристић адвокат из ..., Општине Књажевац, коју заступа Општинско правобранилаштво Књажевац и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Зајечару, ради одређивања накнаде за одузето земљиште, одлучујући о ревизији предлагача и ревизији изјављеној у име противника предлагача Републике Србије, изјављене против решења Вишег суда у Зајечару Гж 322/20 од 22.12.2021. године, на седници одржаној 08.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије предлагача и противника предлагача Републике Србије изјављене против решења Вишег суда у Зајечару Гж 322/20 од 22.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Књажевцу Р1 1/17 од 20.04.2017. године, ставом првим изреке, одређена је накнада у износу од 184.516.432,00 динара за земљиште одузето ЖЖ из ..., решењем Среске комисије за пољопривредно земљишни фонд број 330 од 15.08.1953. године, које одговара к.п. 3972 к.о. ... у површини од 5 ha 97 a. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача Република Србија да, по основу накнаде из става првог изреке, исплати износе од: по 36.903.280,40 динара АА и ББ, 33 и ЕЕ, 18.451.643,00 динара ВВ и по 9.225.822,00 динара ЂЂ и ДД, свима са законском затезном каматом од 20.04.2017. године до исплате. Трећим ставом изреке обавезана је противник предлагача Република Србија да на име трошкова поступка исплати износе од: 1.953.500,00 динара ДД, 123.259,00 динара ББ и 5.434.334,00 динара ВВ, 33, ДД, ЂЂ и ЕЕ, свима са законском затезном каматом од 20.04.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијени су предлози противника предлагача ЈП „Стара Планина“ и Општине Књажевац за накнаду трошкова поступка.

Решењем Вишег суда у Зајечару Гж 322/20 од 22.12.2021. године преиначено је првостепено решење од 20.04.2017. године на тај начин што је за одузето земљиште, детаљно описано у том ставу изреке, одређена накнада у износу од 1.026.884.730,00

динара и обавезана противник предлагача Република Србија да по том основу исплати износе од: по 205.376.946,00 динара предлагачима АА и ББ, ГГ и ЕЕ, од 102.688.473,00 динара предлагачу ВВ и по 51.344.236,50 динара предлагачима ЂЂ и ДД, свима са законском затезном каматом од 20.04.2017. године до исплате. Република Србија обавезана је и да на име накнаде трошкова поступка предлагачима исплати износе од: 1.953.500,00 динара ДД, 85.000,00 динара ББ и 2.633.394,00 динара ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ и ЕЕ, као и 1.015.000,00 динара, свим предлагачима на име накнаде трошкова другостепеног поступка, свима са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Захтеви противника предлагача ЈП „Стара Планина“ и Општине Књажевац за накнаду трошкова су одбијени.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагачи су благовремено изјавили ревизију. У име противника предлагача Републике Србије поднета је благовремена ревизија од стране ЖЖ, запослене у Државном правобранилаштву.

Предлагачи су одговорили на ревизију изјављену у име Републике Србије.

Подносцима од 28.07.2022. године и од 04.08.2022. године (који је достављен непосредно овом суду), предлагачи су повукли ревизију, истовремено указујући на недозвољеност ревизије изјављене у име Републике Србије.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија, у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20), који се у овом случају примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да су обе недозвољене.

Најпре, ревизија предлагача је недозвољена пошто је повучена, у смислу члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП.

Недозвољена је и ревизија изјављена у име противника предлагача Републике Србије у смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП, јер је изјављена од неовлашћеног лица.

Ово стога што је одредбама члана 85. ЗПП прописано да странку у поступку по ванредном правном леку мора да заступа адвокат, осим ако је сама странка адвокат (став 6), с тим што се заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује посебним прописима (став 7). Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“, бр. 55/14) прописано је да је правобранилаштво орган који обавља послове правне заштите и имовинских права и интереса Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе (чл. 2. ст. 1); да послове правобранилаштва за заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (чл. 2. ст. 2); да је Државно правобранилаштво државни орган који предузима правне радње и користи правна средства ради остваривања и заштите имовинских права и интереса Републике Србије и обавља друге послове одређене законом (чл. 5. ст. 1); да функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (чл. 6.); да је Државно правобранилаштво заступник Републике Србије у правним поступцима пред судовима, арбитражама, органима управе и другим

надлежним органима, када Република Србија има положај странке или умешача о чијим правима и обавезама се одлучује у том поступку (чл. 11. ст. 1); те да је Државно правобранилаштво овлашћено, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање странке од стране адвоката, да предузима заступање под истим условима као и адвокат (чл. 11. ст. 4). Замењивање у заступању је прописано (чл. 29) на тај начин да државни правобранилац и заменик државног правобраниоца могу поверити лицу запосленом у субјекту из члана 11. став 2. овог закона да предузме одређену радњу у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом (ст. 1), с тим да лице којем се поверава заступање у смислу става 1. овог члана мора бити дипломирани правник са положеним правосудним испитом (ст. 2) и да оно поступа у границама датог писменог пуномоћја (ст. 4); док је чланом 30. истог закона прописано да правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца.

Следствено изложеном, имајући у виду изричите одредбе члана 85. ст. 6. и 7. ЗПП, Републику Србију у поступку по ревизији, у складу са чл. 11. ст. 1. и 4. Закона о правобранилаштву, мора да заступа државни правобранилац, односно његов заменик и они не могу овластити друга запослена лица да поднесу ревизију, јер у поступку по ревизији заступају Републику Србију на исти начин као и адвокат, који не може овластити адвокатског приправника за изјављивање ревизије. Упркос томе, ревизију у име Републике Србије изјавило је лице које није заменик државног правобраниоца, које је навело да поступа по овлашћењу заменика државног правобраниоца. Пошто је изјављена од стране лица које није овлашћено да изјави ревизију, ревизија изјављена у име Републике Србије је недозвољена.

На основу изложеног, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП, у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

О захтеву предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка одлучено је другим ставом изреке, сходном применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. став 1. ЗПП, с обзиром да трошкови изјављивања одговора на ревизију изјављену у име Републике Србије нису били потребни.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић